

РЕШЕНИЕ

№ 9153

гр. София, 08.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 09.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3332** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 84, ал. 1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Образувано е по жалба от „Белопитов“ АД, подадена чрез адв. М., против Решение № РС-7-[1] от 14.01.2025 г. на председателя на Патентно ведомство в частта, заличаваща регистрацията на притежаваната от дружеството марка за конкретно изброените услуги от класове 35, 38 и 39 на МКСУ. По поддържаните оплаквания за процесуална и материална незаконосъобразност на административния акт се иска отмяната му в атакуваната част и присъждане на деловодните разноски.

Ответникът - председателят на Патентно ведомство (ПВ/Ведомството), чрез юрк. П., оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи, моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В случай на отмяна на обжалваното решение се позовава на приложимост на правилото по чл. 84, ал. 5 ЗМГО, изключващо отговорността на административния орган за възстановяване на заявените от насрещната страна разноски.

Заинтересованата страна IN tIME S. G., Германия, не изразява становище по оспорването.

Жалбата е допустима и основателна.

IN tIME S. G., Германия е сезирало Патентно ведомство с искане от 19.06.2023 г. за заличаване регистрацията на притежаваната от „Белопитов“ АД марка с рег. № 2935 „ИН Т. ИН Т.“, словна, регистрирана на 31.01.1994 г., със срок на закрила до 28.06.2033 г. Искането е аргументирано с описателност на марката по отношение на характеристиките на услугите, за които е регистрирана, съответно с липсата на отличителност – предпоставки по чл. 36, ал. 1, вр. с чл. 11, ал. 1, т. 2 и 4 ЗМГО.

Съставът по спорове на Ведомството се е произнесъл със становище, с което е приел искането за частично основателно.

Със заключителния за административното производство акт в оспорената му част (поправен с Решение № РС-17-[1] от 20.02.2026 г. в частта относно индивидуализацията на стоките от клас 38 на МКСУ, за които е регистрирана атакуваната марка) председателят на Патентно ведомство е заличил регистрацията на въпросната марка за следните услуги: „реклами и ръководство на търговски сделки“ от клас 35; „съобщения, вкл. телекомуникации, телефон, телеграф, телекс“ от клас 38; „автобусен, автомобилен, воден, морски, железопътен, трамваен, авиационен транспорт, пътна помощ, паркинги, даване под наем на превозни средства, като автомобили, вагони, коне, катери, водни превозни средства, туристически екскурзионни бюра, организиране на туристически пътувания, пътешествия и екскурзии, превозване на туристи“ от клас 39 на МКСУ. Разпореденото заличаване, основано на фактическите и правни съображения на експертите, е мотивирано с регистриране на търговския знак в нарушение на абсолютната забрана по чл. 11, ал. 1, т. 2 и 4 ЗМГО и липса на доказана придобита в резултат на използването му отличителност за посочените услуги преди датата инициране на административното производство - 19.06.2023 г.

Според преценката на решаващия орган словните елементи от състава на марката се явяват указателни по отношение на характеристики и/или начина на предоставяне на процесните услуги – бързо, без забавяне, за които времето за извършване е съществен фактор. Въз основа на анализ на плоскостта на възприятията на българския потребител на значението на думите в словния знак, дефинирано като „навреме“, е формиран извод, че той носи информация за бързината и срочното изпълнение на услугите, респ. би могъл да бъде възприет и като рекламно послание, подчертаващо винаги своевременното им предоставяне. Посочено е, че констатираната описателност на знака по отношение на обозначаващите с него услуги лишава марката от присъща отличителност и от функцията ѝ да идентифицира търговския им произход.

Предвид отречения отличителен характер на атакуваната марка, органът е изследвал обстоятелствата по чл. 36, ал. 2, т. 1 ЗМГО, изключващи заличаване на неправомерната регистрация - след осъществено използване и присъствие на пазара марката да е придобила отличителност в период, предшестваш заявената дерегистрация. Отчитайки данните за интензивно използване на знака за означаване на предлаганите от маркопритежателя куриерски, транспортни и спедиторски услуги в продължителен период от време, придобит траен пазарен дял в съответния сектор, активна реклама и промотиране, награди като бизнес бранд, участие в обществени събития, разпознаваемост и популярност на знака сред релевантните потребители, председателят на ПВ е признал придобита отличителност на марката за услугите от клас 38: „съобщения, вкл. куриерски услуги, доставка на кореспонденция и телеграми“ и от клас 39: „транспорт и складове, вкл. доставка и опаковка на стоки, пакетиране на товари и колети, товаро-разтоварни услуги, складове, спедиторски услуги“. За останалите услуги е приел, че не са налице доказателства, обуславящи придобита отличителност на марката като резултат от предоставянето им под оспорения знак.

Заключението на допуснатата по делото съдебно-маркова експертиза е дало отговор на въпроса относно притежаването на изначална отличителност на марката. Изследвайки визуалното, фонетичното и смисловото възприятие на словния знак в цялост вещото лице е изразило становище, че съставният израз на кирилица ИН Т., бидейки звукоподражателен на английския вариант, а не негов превод, сам по себе си не би могъл да се определи като описателен по отношение на спорните услуги, а чуждоезичната семантика на другия словен компонент IN Т. го квалифицира като сложен израз, идиом, с различни конотационни значения, който не би бил разпознат от релевантния потребител на територията на Република Б. като „навреме“, доколкото

възприемането му предполага по-високо ниво на познание на английски език от базовото А1. В резултат на анализ на основните характеристики на всяка от процесните услуги и връзката им с времето на извършване вещото лице е установило, че знакът не е описателен по отношение на нито една от тях от гледна точка на потребителите. Посочено е, че срочността на изпълнение на услугите е договорно условие, а не тяхна характеристика. Според експерта, макар и в ниска степен, цялостният израз, чрез който е представена марката, е над прага на отличителност още към момента на регистрацията ѝ. Тази ѝ присъща отличителност се е повишила значително в процеса на дългогодишна употреба, като е възможно да отговаря и на критериите за известност. Обосновано е мнение, че услугите „автобусен, автомобилен, воден, морски, железопътен, авиационен транспорт“ попадат в обхвата на общата категория „транспорт“, а услугите „брокерски услуги за международни пратки; митнически услуги“ представляват комплексни услуги за административна подкрепа и обработка на данни, принадлежащи към услугите „ръководство на търговски сделки“ от клас 35 на МКСУ. Виждането на експертното заключение е за доказана в резултат на използването разпознаваемост на марката преди 19.06.2023 г. за предоставяните митнически услуги, окачествими като услуги по „ръководство на търговски сделки“ от клас 35, както и на пазара на транспортните услуги (осъществявани със сухоземен, воден и въздушен транспорт) от клас 39, за които е призната от световната класация S. през 2007 г. По отношение на останалите услуги - реклама (клас 35), съобщения, вкл. телекомуникации, телефон, телеграф, телекс (клас 38), пътна помощ, паркинги, туристически екскурзионни бюра, организиране на туристически пътувания, пътешествия и екскурзии, превоз на туристи, отдаване под наем на превозни средства (клас 39), доказателства за извършването им в релевантния период не са установени, но се акцентира на обстоятелството, че изразът ИН Т. ИН Т. не е описателен за тях, поради което бидейки сама по себе си отличителна за тези услуги към марката не е предявимо условието за придобиване на отличителност в резултат на употреба.

Извършената в изпълнение на чл. 168 АПК служебна проверка констатира, че атакуваният административен акт в подлежащата на съдебен контрол част е засегнат от отменителните основания по чл. 146, т. 3 и 4 АПК.

Решението за частично заличаване на регистрацията на притежаваната от жалбоподателя марка е постановено при ненадлежно изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Изводът на решаващия орган за регистрирането ѝ в нарушение на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 2 и 4 ЗМГО е формиран общо за всички услуги, без да е извършен дължимия анализ за всяка услуга по отделно - изследване на съответните ѝ обективни, присъщи, трайни характеристики и съотнасяне към тях на атакувания търговски знак в контекста на възприятието на потенциалните потребители. Съставящите словната марка изрази, изписани съответно на кирилица и на латиница, не са подложени на задълбочена аналитична оценка съобразно установените в закона и в съдебната практика обективни критерии. В оспорения акт липсва ясно и точно дефиниране на релевантния кръг потребители, включително преценка на тяхната информираност и степен на внимание. Доколкото разбирането на чужд език от масовия потребител по принцип не може да се предполага, презюмираното от органа познание за значението на чуждоезиковия израз ИН Т., освен необосновано, не отчита разликата в ползването и разпространението на английския език на територията на страната към 1994 г. (когато е регистрирана марката) и понастоящем. Решението е взето без да са обсъдени значими за спора съображения на маркопритежателя относно отличителността на марката, както сама за себе си, така и вследствие на използването ѝ до степен на известност, които биха могли да доведат до различно по съдържание волеизявление от постановеното. Следователно в нарушение на правилото на чл. 35 АПК в административното производство не са изследвани всички факти и обстоятелства, относими към елементите от

фактическия състав на приложимата правна норма, нито е даден отговор на основни за спорното правоотношение въпроси. Констатираният пропуск обуславя извод за засягане на обжалвания акт от съществен процесуален порок.

Решението е и материално незаконосъобразно.

Спорът по делото е очертан от противоречието в позициите на страните по въпроса за осъществяването на предпоставките за упражненото от административния орган правомощие по чл. 36, ал. 1, вр. с чл. 11, ал. 1, т. 2 и 4 ЗМГО – неправомерност на регистрацията на марката, произтичаща от указателния ѝ характер по отношение на означаваните с нея услуги и съответно неспособността ѝ да отличава услугите на жалбоподателя от тези на други лица. П. му отговор предпоставя дължимо изследване на обстоятелствата по чл. 36, ал. 2, т. 1 ЗМГО – придобита в резултат на използването на търговския знак отличителност, санираща порока в регистрацията.

Разпоредбата на чл. 11, ал. 1 ЗМГО забранява регистрацията на марка, която няма отличителен характер – т. 2, или която се състои изключително от знаци или означения, които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите – т. 4.

В противовес на съжденията на ответника атакуваната марка е регистрирана в съответствие с изискванията на закона. Предмет на оспорване е словна марка, състояща се от съчетание на думи на кирилица и на латиница „ИН Т. IN Т.“. Включеният в знака израз „ИН Т.“ не фигурира в речниковия фонд на българския език, а представлява транслитерация на английския израз „IN T.“. В този смисъл се характеризира като оригинален израз, изписан на кирилица, без конкретно значение на български език, поради което по хипотеза не би могъл да бъде описателен за която и да е от процесните услуги. Възприятието на чуждоезиковото словосъчетание като съставна част на марката предполага познание у потребителите на територията на Република Б. за значението му на съответния език, т.е. определено ниво на владене на английски език. Независимо дали от буквалния превод на двете отделни думи „in“ и „time“ или от същинското му значение като израз „IN T.“, владеещите английски език потребители (в т.ч. на базово ниво) биха свързали смислово израза, както и марката в цялост, с понятието за време.

Меродавен критерий за преценката на описателността на марката е дали времето (в контекста на своевременно извършване на услугите) се явява обективна, присъща и трайна характеристика на регистрираните услуги. Бързината безспорно не е свойствена характеристика на самите рекламни услуги и на тези по ръководство на търговски сделки от клас 35. При съобщителните услуги от клас 38 - „телекомуникации, телефон, телеграф, телекс“, въпрос за навременното им предоставяне не се поставя с оглед специфичния технологичен процес на пренос на данни в съответната мрежа. Не се установява пряка връзка и между срочното изпълнение и услугите от клас 39. За услугите „паркинги“ бързото извършване няма отношение към начина на предоставянето им. Точността при репатриране на повредено превозно средство не е показател за качеството на услугата „пътна помощ“. Изпълнението навреме на услугите „даване под наем на превозни средства, като автомобили, вагони, коне, катери, водни превозни средства“ не се явява техен иманентен признак. Предоставянето във времево отношение на услугите „туристически екскурзионни бюра, организиране на туристически пътувания, пътешествия и екскурзии, превозване на туристи“ не е същностна тяхна характеристика, доколкото се касае за услуга от комплексен характер, в съдържанието на която логистиката има само подпомагаща функция. При услугите „автобусен, автомобилен, воден, морски, железопътен, трамваен, авиационен транспорт“ времевият параметър би могъл косвено да се асоциира с необходимостта от спазването на график

или разписание, т.е. с израза „on time“, а не „in time“. Бързото изпълнение само по себе си не е елемент от съдържанието на въпросните услуги, респ. определящ техен белег, а касае спазването на конкретни договорни условия. В този смисъл изразът „ИН Т. ИН Т.“ не би могъл да бъде възприет от потребителите като описващ спорните услуги, още повече, че впечатлението им не се формира от щателен семантичен анализ на словния знак. Отсъствието на пряка и конкретна връзка на марката с обективна, присъща характеристика на посочените услуги от класове 35, 38 и 39 отрича указателния ѝ характер. Затова и изведената от описателното ѝ естество липса на отличителност *per se* не е налице.

Дори да се приеме хипотетично, че марката не е отличителна за услугите в обхвата ѝ на закрила, от събраните по делото доказателства се установява използването ѝ за извършваните от маркопритежателя (чрез лицензополучателя „ИН ТАЙМ“ ООД) брокерски митнически услуги, попадащи в услугите от клас 35 „ръководство на търговски сделки“, и за транспортните услуги от клас 39, в резултат на което знакът е станал разпознаваем на релевантния пазар преди подаването на искането за заличаването ѝ.

Административният орган е признал придобита отличителност на марката за означаваните с нея куриерски, транспортни и спедиторски услуги на територията на цялата страна, т.е. за общите категории услуги от съответния клас. По делото е доказано самостоятелното предлагане под процесната марка на брокерски митнически услуги, чието естество ги квалифицира като управление на търговски сделки. Несподелима е защитната теза на ответника, че наличните в административната преписка и допълнително представените в хода на съдебния процес доказателства свидетелстват за извършване на акцесорни услуги, съпътстващи и обезпечаващи основната дейност на дружеството – куриерски/спедиторски услуги. Това възражение е важно единствено по отношение на съобщителните услуги. От представените годишни доклади за дейността на дружеството, годишни финансови отчети, тарифи за митнически услуги, фактури, рекламни материали (флаери), пълномощни от клиенти, разрешение за одобрен икономически оператор и др. се констатира, че в продължителен период от време преди началото на процедурата пред ПВ въпросните посреднически услуги официално се предлагат и отчитат като самостоятелни услуги, извън куриерските, заемайки отделно перо в приходите на дружеството, непрекъснато нарастващо по обем. Данните за дълготрайно осъществяван транспорт на пратки и товари по сухоземен, воден и въздушен път съответно със собствени и партньорски превозни средства обуславят придобита отличителност на марката и за отделните подкатегории транспортни услуги според вида на превозното средство. Допълнителен аргумент за разпознаваемостта на марката на този пазарен сегмент е и обявяването ѝ за известна за транспортни услуги през 2007 г. от маркетинговата агенция S..

Изводът за отсъствие на нарушение на чл. 11, т. 2 и 4 ЗМГО, съответно за наличие на предпоставките по чл. 36, ал. 2, т. 1 ЗМГО относно услугите „ръководство на търговски сделки“ от клас 35 и „автобусен, автомобилен, воден, морски, железопътен, авиационен транспорт“ от клас 39, намира потвърждение и в приетото по делото експертно заключение, което съдът кредитира като обективно и надлежно обосновано.

Като се е произнесъл в обратния смисъл председателят на ПВ е заличил неправомерно регистрацията на марката за съответните услуги от класове 35, 38 и 39 на МКСУ. Изложеното мотивира съда да отмени решението в обжалваната част и да изпрати преписката на административния орган за ново мотивирано произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона.

В последното заседание по делото жалбоподателят е прецизирал оспорването, изключвайки от обхвата му услугите „агенции за намиране на жилища [апартаменти];

агенции за недвижимо имущество;“ от клас 38, за които марката не е регистрирана, но поради погрешното им включване в оспореното решение са пренесени автоматично и в подадената до съда жалба. Предвид представеното впоследствие Решение № РС-17-[1] от 20.02.2026 г. на председателя на ПВ за поправка на очевидна фактическа грешка, кореспондиращо на изявлението на страната и съответно интегрирано в атакувания административен акт, съдът намира, че нарочно произнасяне по заявеното от маркопритежателя оттегляне на жалбата по отношение на цитираните услуги е недължимо, бидейки лишено от предмет.

Изходът от спора обуславя право на разноски за процесуална защита в полза на жалбоподателя. Своевременно заявените и дължими на дружеството разноски за държавна такса, възнаграждение за вещо лице и адвокатски хонорар са на обща стойност 2395,09 евро, която сума ПВ следва да бъде осъдено да заплати. Позоваването на ответника на специалната хипотеза на чл. 84, ал. 5 ЗМГО е неоснователно. Ангажираните от оспорващия в съдебната фаза на процеса доказателства относно предпоставките по чл. 36, ал. 2, т. 1 ЗМГО не са решаващи за постановленията от съда правен резултат. Те не касаят проверката на основния спорен въпрос – нарушена ли е забраната по чл. 11, ал. 1, т. 2 и 4 ЗМГО при регистрирането на марката през 1994 г., чийто отрицателен отговор изключва приложимостта на условията по чл. 36, ал. 2, т. 1 с.з. Новопредставените документи не предпоставят различни фактически установявания, а само потвърждават изведеното от останалите доказателства по преписката заключение в контекста на вторичното изследване за придобита отличителност на знака. Доколкото отмяната на административния акт не е основана на тях, респ. изводът за неговата незаконосъобразност би бил важим и без представянето им, съдебните разноски следва да бъдат възложени на административния орган. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд – София - град, Второ отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РС-7-[1] от 14.01.2025 г. на председателя на Патентно ведомство в частта, с която на основание чл. 76, ал. 7, т. 2 ЗМГО е заличена регистрацията на марка с рег. № 2935 „ИН Т. IN Т.“, словна.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Патентно ведомство за ново произнасяне съобразно указанията в мотивите на съдебното решение.

ОСЪЖДА Патентно ведомство да заплати на „Белопитов“ АД сумата от 2395,09 евро разноски.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: